

Chiều Qua Cù Lao Phố

Đôi lúc chợt nhìn xuống dòng sông
Ta thấy ta trôi giữa bênh bồng
Một nửa chân vương theo bờ đá
Một nửa hồn chìm cõi mệnh mông

Cù lao phố chập chờn liêu trai
Khói bay mờ dấu cũ chân hài
Bóng ai thấp thoáng về trong mộng
Chiều ngả nghiêng buồn ai nhớ ai

Đôi nhánh sông xưa nước phai màu
Đồng Nai Gia Định biết về đâu
Chuyện xưa cổ tích buồn thần thoại
Phù sa còn phủ mướt nương dâu

Qua cù lao phố nhớ dáng ai
Bến xưa đã khuất áo bay dài
Trang giấy một chiều phai phai mực
Sách vở nhạt nhòa tựa sương mai

Người nơi đâu ta ở nơi đâu
Đôi nhánh sông chung một nhịp cầu
Người về bên ấy chiều phai nắng
Ta đứng nơi này hẹn nỗi đau

Chiều qua cù lao phố thang lang
Dòng xưa con nước rẽ đôi đàng
Trên dấu đá xưa mòn kỷ niệm
Lá vàng che khuất lối xuân sang

Phạm Hoàng Đông Phố
Texas

Sông Nước Biên Hòa

Quê xưa miền sông nước Biên Hòa
Rặng tre xanh ngát lũy quê cha
Trầu cau quấn quít vườn quê mẹ
Thẳng cánh cò bay ruộng bao la

Nhớ đất phương Nam vững bao đời
Tổ tiên khai phá mở nguồn khơi
Cha ông một thuở dày công dựng
Xẻ núi khai sông bãi đắp bồi

Đồng Nai tặng phẩm của đất trời
Sông dài xuôi nước ra biển khơi
Đồng ruộng bốn mùa thơm hương lúa
Tiếng vọng câu chiều hát lảơi

Nước về qua phố thị quanh co
Chiều xuống đêm lên những chuyến đò
Chở tình thôn dã vào phiên chợ
Một chuyến đò ngang đẹp hẹn hò

Hoa bưởi ven sông nở trắng màu
Anh về nhắn mẹ hái buồng cau
Sang sông để đón em về bến
Đôi ta chừng ý hợp tâm đầu

Giờ đã xa sông nước Biên Hòa
Nương chiều còn đồng vọng lời ca
Hay đã mịt mờ trong sương khói
Kỷ niệm ngày xưa cũng nhạt nhòa

Phạm Hoàng Đông Phố

Texas

ThƯƠNG nhớ vầng trăng chôn quên nhà
Trùng đƯƠNG cách trở ngàn dặm xa
Mây ơi cho nhàn về quê cũ
Ta vẫn còn thƯƠNG bóng trăng tà

